

SUZAN ALEN

Lista gospodina Malkolma

ZABAVNA BIBLIOTEKA

KNJIGA BR. 105 LISTA GOSPODINA MALKOLMA

Naslov originala
SUZANNE ALLAIN
MR. MALCOLM'S LIST

Copyright © 2009, 2020 by Suzanne Allain
A JOVE BOOK, Published by Berkley
Penguin Random House supports copyright.

A JOVE BOOK, BERKLEY, and the BERKLEY & B colophon are registered trademarks of Penguin Random House LLC.

Za srpsko izdanje © Mladinska knjiga Beograd, 2022.

Izdaje MLADINSKA KNJIGA Beograd, 2022.
Za izdavača RADOŠ JOVANOVIĆ
Urednik MAJA KESER
Prevod IVANA JELENIĆ
Lektura MARNA BAGI
Dizajn korice i grafička priprema MAJA KESER
Štampa MARGO-ART, BEOGRAD
Tiraž 1.500
ISBN 978-86-7928-443-3
www.mladinska.rs

Sva prava su zaštićena. Nijedan deo ove knjige ne sme se reproducirati ili prenositi u bilo kojem obliku, ni na koji način, elektronski ili mehanički, uključujući fotokopiranje, snimanje ili pohranjivanje u bazu podataka, bez odobrenja izdavača.

*Lista
gospodina
Malkolma*

SUZAN ALEN

Mladinska knjiga
BEOGRAD

Za mog muža

*Vrlo probirljivog gospodina
koji je napravio odličan izbor*

1.

*U*važeni Džeremi Malkolm, drugi sin grofa od Kilburna, bio je najželjeniji neženja leta gospodnjeg 1818. godine. Istina je da on sam nije imao titulu i da je bio samo mlađi sin, ali mu je tetka sa majčine strane ostavila ogromno bogatstvo i veliku seosku kuću u Kentu.

Osim toga, imao je i svoje lično bogatstvo kao dobru preporuku.

Samo najambicioznej devojke bi mogle da previde zgodnog gospodina Malkolma i opredeli se, na primer, za markiza Mamforda, koji je zasigurno imao barem pedeset godina i vrat koji se nije video od podbratka, samo da bi bile među privilegovanim koje oslovljavaju sa „gospo”. A koja bi žena odabrala da je zovu samo „gospa”, ako bi postojala mogućnost da je zovu „Malkolmova gospođa”.

Ali, sve se više činilo kao da se ta neverovatno skupa privilegija nikada neće ukazati nijednoj ženi.

Jer, ipak, mada je bio pustinjak i usamljenik, a prisustvovao je Almakovom i raznim drugim balovima i zborovima, gospodin Malkolm je stekao reputaciju Neozbiljnog, Srcołomca i Uništitelja devojačkih snova.

– Ja sam šta? – upitao je svog prijatelja lorda Kesidija, nakon što je čuo najnoviji trač o sebi.

– Uništitelj devojačkih snova – ponovio mu je Kesi, naglašavajući svaku reč polako i oprezno.

– Kakva glupost – odgovorio je Malkolm okrećući se kako bi pogledom detaljno proučio balsku dvoranu i, još detaljnije, jednu prelepnu mladu damu.

– Možda su tračevi tačni. Tako si posvetio naročitu pažnju i mojoj rođakini Juliji, a sada joj se ne javljaš već više od nedelju dana.

Malkolm se, podigavši obrvu, okrenuo da pogleda svog prijatelja.

– Ja sam samo bio pratnja tvojoj rođaci na operi. Jednom. Nisam joj „Posvetio naročitu pažnju”.

– Nije poenta u onome što se zapravo desilo. Važno je ono što ljudi govore da se desilo. A kada se više nisi javio, šta misliš kako je Juliji bilo posle toga? Dva dana je provela u svojim odajama jer nije nikoga želela da vidi i da čuje.

– Ako je to tipično ponašanje gospodice Tistelvajt, onda sasvim sigurno nema razloga da se žali na to što ljudi pričaju o njoj.

Kesi nije odgovorio, dozvolivši tišini da odgovori umesto njega. Nabacio je tobože uvređeni izraz lica i, mada je Malkolm stoički branio svog prijatelja kada bi neko primetio koliko lord Kesidi liči na psa, ovaj put nije mogao da porekne da se sličnost posebno isticala kada se Kesi durio.

– Žao mi je, Kesi, što je tvoja rođaka postala meta tračeva. Velike braon oči nastavile su prekorno da ga posmatraju. – Nije mi namera bila da je uznemirim, ali isto tako neću zaprositi ženu samo zato što sam je vodio u operu.

– Niko nije ni rekao da moraš – rekao je Kesi.

– Možda ne, ali to je ono što žele. Kakvi su to snovi za koje me optužuju da ih uništavam? To su snovi o venčanju sa „željenim neženjom” isključivo zbog mog bogatstva i imućstva. Jedini način da ispunim mnogo-brojna očekivanja koja sam pobudio jeste da postanem poligamista. Ako samo i progovorim sa nekom mladom damom, ona već zamišlja šetnju do oltara.

– Dakle, zašto onda ne bi samo odabrao jednu devojku i završio s tim? – upitao je njegov prijatelj.

– Zašto misliš da sam došao ovde večeras? Nestrpljiv sam da upoznam odgovarajuću mladu.

– A šta fali Juliji? Smatraju je zgodnom devojkom – rekao je Kesi, mada nije mogao da uhvati pogled svog prijatelja. Julija je nagovarala Kesija da sazna šta je loše učinila da zaradi nezadovoljstvo njegovog prijatelja. Kesi je pokušavao da ispuni svoju dužnost i predloži Juliju kao prikladnu mladu, mada mu nije bilo priyatno što to čini. Bolje od svih je znao koliko ona može biti nesnosna.

– Tvoja sestra je sasvim dovoljno zgodna – složio se Malkolm – ali ona nije devojka za mene.

– Zašto da ne? – pitao je Kesi.

– Ne znam – rekao je Malkolm sležući ramenima – previše trepće.

– Molim? Previše trepće? To je razlog što je nisi pozvao?

– Previše mi je odvlačilo pažnju. Nekoliko puta mi se učinilo kao da je negde odlatala. U jednom trenutku mi se učinilo da je pala u nesvest, pa sam je zgrabio za ruku. To ju je nateralo da brzo otvorí oči! Mislim da je bila ubedjena da će treperenje njenih trepavica da me podstakne da joj ponudim brak.

Kesi je samo zavrteo glavom, a te pseće oči su pokazivale duboko razočaranje.

– Nemoj tako da me gledaš, Kesi. To nije bila jedina stvar koja me je odvratila od gospodice Tistelvajt. Malkolm je posegnuo u džep svog prsluka i izvukao komad papira. Otvorio ga je, dok je Kesi pokušavao da ga vidi preko njegovog ramena. Učinilo mu se da je to bila nekakva lista. Malkolm ju je pažljivo pregledao dok se Kesi naprezao da vidi šta je na njoj. Video je „poseduje muzički ili umetnički talenat“ i „ima plemenite rodbinske odnose“ pre nego što je Malkolm trijumfalno zamahnuo papirom ispred njegovog nosa, očigledno otkrivši šta je tražio.

– Evo, broj četiri: „Razgovara na razuman način“. Jedina vrsta razgovora u kojoj gospodica Tistelvajt uživa potpuno se sastoji od koketnih primedbi i divnih komplimenata. Kada sam je pitao kakvo mišljenje ima o kukuruznim zakonima*, odgovorila mi je da restrikcije u nečijoj ishrani moraju imati zdrav efekat.

Kesi je pokazao nezadovoljstvo kada je čuo za pogrešne korake svoje rođake. Užurbano je promenio temu, ne želeći da bude uvučen u dosadnu raspravu o politici.

– Šta je to, Malkolme? Da li je to lista? – Kesi je pokušao da je uzme iz Malkolmove ruke, ali ju je Malkolm brzo presavio i vratio u džep.

– Da, jeste.

* Kukuruzni zakon bio je u Ujedinjenom Kraljevstvu na snazi od 1815. do 1846. godine. Odnosio se na cenu žitarica, koje su naglo poskupele kako bi domaći poljoprivrednici, a s njima i država, imali više koristi od njihovog izvoza. Ovaj zakon donet je kao odgovor Ujedinjenog Kraljevstva na Napoleonove ratove (prim. prev.).

– Da li ti to imaš listu osobina koje treba da ima twoja buduća mlada? – pitao je Kesi, glasom piskavijim nego inače.

– Pa?

– Pa, to je vrlo arogantno s twoje strane, ako mene pitaš. Nije ni čudo što ni za jednu ne možeš da se odlučiš. Tražiš od njih da ispune gomilu nekih tvojih očekivanja, kao... kao... kao da kupuješ konja iz Tatersalsa.

Malkolm je prihvatio analogiju svog prijatelja. – Upravo tako. Imam definitivne zahteve i kada je u pitanju bogaćenje moje štale. Zašto ne bih imao još striktnije zahteve što se tiče mlade? Apsolutno je absurdno provoditi više vremena proučavajući konja nego ženu, pratioca za ceo život, kojeg ćeš viđati ujutru, popodne i uveče.

Kako je Kesi bio vrsta Engleza koja je konja smatrala pratiocem za ceo život koji se gleda ujutru, popodne i uveče, argument njegovog prijatelja možda nije postigao željeni efekat.

Samo je promucao: – Sledeće što će biti jeste da s njom vežbaš korake i proveravaš joj zube.

Kesi je izbegavao Juliju skoro nedelju dana nakon razgovora sa Malkolmom, ali, nakon što je primio treće upozoravajuće pismo, morao je da se pojavi u kući svoje rođake. Julija je u tom pismu naglasila svoju namjeru da ga lično pozove, bez pratnje, te je bio svestan da je njezina rođaka dovoljno ljuta da ih oboje zapetlja u neki skandal ukoliko bi bila dovoljno isprovocirana.

Julija ga je čekala u salonu i gledala ga sa neodobravanjem.

Sve je bilo u vrlo elegantnom stilu, ali se ipak činilo da je njegova tetka malo preterala kada je u pitanju praćenje kineskog stila, poslednje mode princa-regenta. Svi držači za ruke na svim sofama i foteljama imali su zmajevu glavu, a jedan ormarić bio je pretrpan grnčarijom, lakiranim keramičkim životinjama i graviranim kamenjem.

Baš je izbliza proučavao jedno umetničko delo, figuračnu lava širom otvorenih usta, kada mu je rođaka progovorila na uvo.

– Ne ujeda, znaš.

Uplašeno je poskočio na zvuk njenog glasa, a ona se nasmejala svom uspešno izvedenom iznenadenju.

– Imaš manire kao prodavačica ribe iz Bilingsgejta – rekao joj je, čekajući da njegova rođaka sedne pre nego što i sam proba da smesti svoje žgoljavo telo u jednu od neudobnih fotelja.

– Ne bih znala, ne poznajem niske grane društva tako dobro kao ti – odmahnula je rukom na njegovo negodovanje. – Ne brini, neću nikome reći da ti je komad grnčarije toliko zastrašujuć.

Kesi je počeo da cokće i negoduje, pa je Julija požurila da prede na stvar. – Šta je rekao gospodin Malkolm? Obećao si da ćeš razgovarati s njim na balu i od tad ti se gubi svaki trag.

Kesi je iznervirano pogledao svoju rođaku, proključi sudbinu koja ga je obavezala da bude u srodstvu sa tako sebičnom i razmaženom devojkom. Nijedno od njih nije imalo braću i sestre, a starosna razlika među njima bila je samo nekoliko godina, te su ih njihovi roditelji od detinjstva prisiljavali da provode vreme zajedno. Kesijeva pomirljiva i mirna narav nikako se nije uklapala sa Julianinom silovitom prirodom, tako da je od ranih godina bio naviknut da ispunjava sve njene nečuvene prohteve.

Julija je bila lepo dete i izrasla je u privlačnu mladu ženu kestenjaste kose, svetlozelenih očiju i delikatne linije. Njena maska nevine krhkosti još uvek je uspevala da zavara većinu ljudi, ali Kesi nije padao na to. Ništa nije bilo krhko kada je u pitanju bila volja i narav njegove rođake.

– Dakle? – pitala je nestrpljivo lupkajući prstima po zmajevoj glavi.

– Da, svakako, Malkolm se složio da si vrlo zgodna devojka...

– Jeste? – pitala je, s izrazom prijatne iznenađenosti na licu. – To su sjajne vesti, moram priznati. Meni se činilo kao da sam ga uvredila na neki način. Ovo su mnogo bolje vesti nego što sam se nadala...

– Čekaj! – rekao je Kesi prekidajući njen ushićeni govor. – On uopšte nije zainteresovan za tebe!

Kesi nije očekivao da će dati tako grubu izjavu i osetio je blagi ubod krivice kada je video kako se spuštaju krajevi usana njegove rođake. Nije mogao da podnese da vidi kako bilo koja dama plače, i požurio je da joj obriše suze, pošto mu se učinilo da je video kako joj se skupljaju u očima.

– Vidiš, on ima tu listu, a ti nisi ispunila kvalitet broj četiri. I ja bih podbacio, s obzirom na to da me politika ne zanima i kukuruzni zakoni su me oduvek zbumnjivali. Mislim, zašto je važno da li se kukuruz užgaja u Berkširu ili u Francuskoj?

Julija nije odgovorila, ali je Kesiju bilo drago jer je delovalo kao da ne postoji opasnost da će još plakati. Zapravo je izgledala vrlo svirepo.

– Ima listu? – upitala je isuviše mirnim glasom.

– Da, pa, moram reći da mi se u prvi mah ideja nije dopala, ali kada mi je objasnio, shvatio sam njegovu

poentu. Šta ako devojka ima neku čudnu osobinu sa kojom je teško izboriti se...

Julija je ignorisala ovaj pokušaj promene teme i pokušala da se vrati na poentu diskusije.

– Volela bih da znam šta se nalazi na toj listi, Kesi. Jesi li je video?

– Jesam, ali ti nikako ne bi ti pomoglo. Nikako. Čak i da si položila test Kukuruznog zakona, tvoje trepavice ga previše iritiraju.

– Moje trepavice? Da li je on skrenuo s uma?

– Ne, nikako. Prosto je, njega ne možeš da pređeš svojim trikovima. Ne podnosi takve igrice.

Julija je naglo ustala sa svoje stolice i počela besno da korača po sobi, mrmljajući stvari poput „devojka koja ne ispunjava uslove” i „kakav uobraženko”. Kesi je ustao kad i njegova rođaka, ali mu je ona rukom pokazala da se vrati na svoje mesto, na kom se sada nervozno vrpcoljio, najednom svestan da je rekao previše.

Kada je Julija naglo prekinula svoje koračanje i počela da se smeška, Kesi se još više uplašio. Video je taj izraz na Julijinom licu previše puta i uvek je slutilo na loše.

– Imam apsolutno genijalnu ideju – objavila je.

– Sumnjam – odgovorio je.

Selina Dalton, koja nije očekivala ništa interesantnije od pisma svojih roditelja, bila je iznenadlena što je dobila poziv da poseti svoju staru školsku prijateljicu Juliju Tistelvajt.

Nadala se takvoj pozivnici četiri meseca ranije, kada je i sama pisala Juliji, ali kako nikada nije dobila odgovor na svoje pismo, odustala je.

Julija je oduvek bila teška vrsta prijateljice – s njom se nikad nije znalo da li si na topлом ili hladnom, tako da Selina nije bila previše iznenađena kada je videla da Julija ne spominje to što se nisu ni videle ni čule ranije. Isuviše je bila zaintrigirana što ju je Julija konačno pozvala u posetu u kuću Tistelvajtovih na trgu Berkli.

Selina je blago ciknula od uzbudjenja pre nego što je s osećanjem krivice pogledala po sobi. Ali, naravno, nikoga nije bilo da je čuje. Bila je sama, kao i obično, u salonu svoje bivše gazdarice u Batu.

Gospođa Osori bila je draga i dobroćudna gazdarica, i Selina je iskreno žalila posle njene smrti, koja se dogodila pre četiri meseca. Živele su zajedno u miru tri godine otkad je Selina prihvatile da joj bude pratilja. Njene dužnosti nisu bile nimalo opterećujuće, a gospođa Osori bila je podjednako lepo društvo Selini kao i Selina njoj.

Čak i nakon svoje smrti bila je darežljiva prema Selini, ostavivši joj malo nasledstvo.

Međutim, Selina nije mogla da ostane da živi u kući gospođe Osori, jer je ona pripala njenom nećaku. A zaista nije želela da se vратi u malu parohiju u Saseksu, gde je njen otac radio kao vikar. Nadala se da će, kada je prihvatile da radi za gospođu Osori, s vremenom uspeti da se veri za nekog gospodina u Batu. Njeni roditelji nisu imali novca da joj pomognu da se preseli u London, ali kada je gospođa Osori, daleka poznanica njene majke, spomenula da joj je potrebna pratilja, Selina je brže–bolje prigrnila priliku. Bila je to njena šansa da iskusí život van parohije. I možda bi mogla, ako pronađe odgovarajućeg čoveka, da bude podrška braći i sestrama.